

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2013 r. — Fri-El Acerra przeciwko Komisji

(Sprawa T-551/10) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Przewidywana dotacja na zakup i przekształcenie elektrociepłowni w elektrownię wykorzystującą biopaliwa — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym — Stosowanie w czasie wytycznych w dziedzinie pomocy państwa na cele regionalne — Uzasadnione oczekiwania — Efekt zachęty)

(2013/C 313/38)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fri-El Acerra Srl (Acerra, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Todino i P. Fattori)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Grespan i P. Manzini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2011/110/UE z dnia 15 września 2010 r. w sprawie pomocy państwa C-8/09 (ex N 357/08), której Włochy zamierzają udzielić na rzecz Fri-El Acerra Srl (Dz.U. 2011, L 46, s. 28).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Fri-El Acerra Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2013 r. — ClientEarth przeciwko Komisji

(Sprawa T-111/11) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Otrzymane przez Komisję badania dotyczące transpozycji dyrektyw z zakresu środowiska naturalnego — Częściowa odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony celów kontroli, dochodzenia i audytu — Konkretna analiza każdego dokumentu — Zgodność z konwencją z Aarhus — Nadrzędny interes publiczny — Konsekwencje przekroczenia terminu na wydanie wyraźnej decyzji — Zakres obowiązku aktywnego rozpowszechniania informacji dotyczących środowiska)

(2013/C 313/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Oliver i C. ten Dam, następnie P. Oliver i C. Zadra, pełnomocnicy)

Przedmiot

Początkowo żądanie stwierdzenia nieważności dorozumianej decyzji Komisji odmawiającej udzielenia stronie skarżącej

dostępu do określonych dokumentów dotyczących zgodności ustawodawstw państw członkowskich z prawem Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska, a następnie żądanie stwierdzenia nieważności późniejszej wyraźnej decyzji z dnia 30 maja 2011 r., częściowo odmawiającej dostępu do części tych dokumentów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ClientEarth i Komisja Europejska ponoszą własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.

Wyrok Sądu z dnia 13 września 2013 r. — ClientEarth i PAN Europe przeciwko EFSA

(Sprawa T-214/11) ⁽¹⁾

(Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Nazwiska rzeczoznawców, którzy przedstawili uwagi dotyczące projektu wytycznych dotyczących dokumentacji naukowej, jaką należy załączyć do wniosku o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu środków ochrony roślin oraz zawartych w tych produktach substancji czynnych — Odmowa dostępu — Wyjątek dotyczący ochrony życia prywatnego i integralności osoby fizycznej — Ochrona danych osobowych — Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 313/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo); oraz Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: P. Kirch, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciel: D. Detken, pełnomocnik)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo P. Oliver, P. Ondrůšek i C. ten Dam, a następnie P. Oliver, P. Ondrůšek i B. Martenczuk, pełnomocnicy)

Przedmiot

Początkowo żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EFSA z dnia 10 lutego 2011 r. odmawiającej, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43), dostępu do pewnych przygotowanych przez EFSA roboczych dokumentów zawierających wytyczne dla podmiotów składających wnioski o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu środka ochrony roślin, a następnie żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EFSA z dnia 12 grudnia 2011 r. cofającej wydaną wcześniej decyzję i udzielającej skarżącym dostępu do wszystkich informacji objętych wnioskiem o udzielenie dostępu, za wyjątkiem nazwisk zewnętrznych rzeczoznawców, którzy przedstawili pewne uwagi dotyczące projektu ww. wytycznych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) ClientEarth, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2013 r. — De Nicola przeciwko EBI

(Sprawa T-264/11 P) (¹)

(*Odwołanie — Służba publiczna — Personel EBI — Ocena — Awans — Postępowanie w sprawie awansu (2007) — Decyzja komisji odwoławczej — Mobbing — Rozsądny termin — Żądanie stwierdzenia nieważności — Żądanie odszkodowawcze*)

(2013/C 313/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo T. Gilliams i F. Martin, następnie T. Gilliams i G. Nuvoli, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie F-59/09 De Nicola przeciwko BEI, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie F-59/09 De Nicola przeciwko BEI zostaje uchylony w zakresie, w jakim oddalono w nim, po pierwsze, żądania Carla De Nicoli stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), a po drugie, jego żądania naprawienia rzekomych szkód wynikających z mobbingu stosowanego wobec niego przez EBI.
- 2) W pozostałym zakresie odwołanie główne zostaje oddalone.
- 3) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 12 września 2013 r. — Besselink przeciwko Radzie

(Sprawa T-331/11) (¹)

(*Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Projekt decyzji Rady upoważniającej Komisję do negocjacji umowy o przystąpieniu Unii Europejskiej do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Wyjątek dotyczący ochrony interesu publicznego w odniesieniu do stosunków międzynarodowych — Dostęp częściowy — Obowiązek uzasadnienia — Wniosek o zarządzenie środków organizacji postępowania lub dochodzenia — Niedopuszczalność*)

(2013/C 313/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Leonard Besselink (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, J. Blockx i E. Raedts)

Strona pozwana: Radzie

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Fekete, P. Plaza García i J. Herrmann, następnie P. Plaza García, J. Herrmann i B. Driessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady z dnia 1 kwietnia 2011 r. w przedmiocie odmowy udzielenia pełnego dostępu do dokumentu nr 9689/10 zawierającego projekt decyzji Rady upoważniającej Komisję do negocjacji umowy o przystąpieniu Unii Europejskiej do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r.

Sentencja

- 1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Rady z dnia 1 kwietnia 2011 r. w przedmiocie odmowy udzielenia pełnego dostępu do dokumentu nr 9689/10 w zakresie, w którym odmowa dostępu dotyczy wytycznych negocjacyjnych nr 5 oraz nieujawnionych części dokumentu, w których przypomniano zasady ustanowione w traktacie UE, jakie powinny obowiązywać w zakresie dotyczącym negocjacji w przedmiocie przystąpienia Unii Europejskiej do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w 1950 r. lub w których wskazano jedynie kwestie podlegające omówieniu w toku negocjacji.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 238 z 13.8.2011